

Probabil principala trăsătură a ființei omenești o reprezintă libertatea. Omul este conceput de divinitate ca o ființă liberă, capabilă să discearnă și să-și reprezinte mental, practic și imagistic toate trăirile sale și toate acțiunile sale în baza unui liber-arbitru. Omul este dotat genetic cu șansa de a face diferența, această diferență făcându-se în baza unor judecăți de valoare care sunt rezultatul raportării individului la un sistem de valori asumate și care sunt o urmare a axiomelor pe care respectivul om și le-a asimilat încă din pruncie până la momentul de față. Libertatea este un dar divin și este principala premiză a desprinderii omului de regnul animal.

Libertatea dă naștere la răspundere, sub toate sensurile, răspunderea fiind un derivat al elementelor ce definesc libertatea și totodată unica bază a contractului social. Statele, autoritățile, instituțiile se nasc toate în baza acestor acte derogative de gestiune a nobilei libertăți individuale. Libertatea este adevăratul motor al geniului în artă și în cultură, incapacitatea de expresie fiind chiar și pe fondul unui avans tehnologic vizibil o ruptură de la actul creației și o reîntoarcere a omului-persoană în grota primitivă.

Libertatea este trăsătura care înobilează și totodată raționalizează existența omului. Principala trăsătură a libertății nu este posibilitatea de a „face o rice” „acest „orice” fiind de fapt un deschizător de uși al anarhiei, decadenței și al neantizării omului în fața societății. Un om liber nu poate face „orice”, deoarece libertatea individuală se oprește acolo unde dreptul tău îl lezează pe al celuiilalt. Ca atare, libertatea noastră ține până la libertatea celuiilalt. Și cum se face spre a evita cele 2 extreme: interdicția, cenzura, dictatura unui grup ori a unei structuri ce consideră că „libertatea” sa este unica validă și este obligatorie pentru toți ceilalți din perspectiva unei aserțiuni infailibile, conform lor, iar la cealaltă extremă anarhia, haosul, dezintegrarea socială în care fiecare individ pretinde a avea libertăți idemiurgice? Prin dreptul de a alege! Dimensiunea creștină și de aici a accepțiunilor contemporane privind libertatea, predispune omul la șansa de a alege. Omul trebuie pus în fața opțiunilor, nu trebuie privat de dreptul de a își construi propriul destin și nici nu trebuie lăsat să dispună haotic de propriile sale puteri, puteri care pot duce deseori la autodistrugerea sa. Libertatea alegerii este acea libertate rațională și în consonanță adâncă cu etica și spiritualitatea creștină care presupune șansa mântuirii și a evoluției omului. Mulți se tem de răspundere, se tem să aleagă, ca atare ei se tem de ei înșiși și se tem de șansa lor la mântuire prin uzul înțelept al libertăților.

Ca urmare libertatea adevărată nu poate genera decât dreptate, morală, ordine socială, respect, pace sufletească, evoluție coerentă a omului și a societății și mai presus de orice adevăr. Adevărul este logica supremă și unica urmare metafizică a eliberării individuale și a folosirii instrumentelor libertății. În libertate este loc doar de adevăr și în libertate apele sunt mai limpezi cu cât omul are mai mult curaj de a-și asuma toate valorile libertății și de a și le asuma fără de teamă! Speranța deseori se naște precum o iluzie. Speranța este acel „gazeteric” ce

deseori întreține flacăra libertății ori altele nu face decât să fie motorul unor acte de afirmare individuală și socială. Speranța este ultima pavăză a moralității și singurul motor de care omul dispune în clipele în care nu mai crede.

Cu toții trebuie să învățăm din nou libertatea. Iar a învăța din nou libertatea predispune la o reasumare a speranței. Trebuie să înțelegem că energiile interioare ale omului se repornesc prin speranță, iar actele de curaj ale tuturor nu sunt decât gesturi de afirmare a încrederii în speranță. Iar încrederea în speranță nedeschide ochii spre libertate. Mai presus de orice oamenii nu pot să învețe „a fi” fără a se raporta la logică și cultivarea speranței.

Libertatea care se naște de aici, face pe om capabil să-și clădească propriul său destin fără niciun fel de poveri, dar capabil chiar să schimbe destinele celorlalți. Apăsarea filosofiilor mercantiliste poate fi eliminată doar prin speranță și prin renașterea libertății, această valoare deloc relativă și care indiferent de dimensiunea spațiului și mediului își păstrează greutatea sa neștirbită. Libertatea este dincolo de nuanțe, este un element cert pe care trebuie să avem curajul să ni-l afirmăm.

Astăzi mai mult caoricând și înainte de orice singurul lucru care ne poate duce înainte și care ne poate scoate din greutăți este asumarea și înțelegerea libertății!